

Hejsek 4

ČASOPIS ODDÍLU *Upřed* ROČNÍK XXXIV prosinec 2018

Pejsek štěká...

Necht' dlouho lituje, kdo se neúčastnil zavařovací výpravy, ukuchtili jsme totiž v Šiškovcích obrovskou spoustu dobrot a odvezli si domů sladké i slané zásoby na zimu. Nízké teploty nás neodradily, velcí cestou zpátky dokonce navštívili tradiční Kočičí hrádek!

Haf! Haf! Haf!

Rok se nám chýlí ke konci, poslední letošní schůzka bude 18. prosince a bude to oddílovka, tedy oddílovka vánoční.

Haf! Haf! Haf!

Ještě před tím ale proběhne Vánoční výprava, tentokrát v Mníšku pod Brdy. Společně oslavíme oddílové Vánoce, upečeme vánočky, pojíme cukroví a puding

a pod vlastním stromečkem zapějeme něco koled. Každý necht' do tomboly přiveze jeden hezký ručně vyráběný dárek, aby bylo i o nadílku postaráno.

Haf! Haf! Haf!

Štěkám všechno nejlepší k narozeninám Frantovi a Tlampačovi!

Haf! Haf! Haf!

Ve vesmíru se nám zatím daří báječně. Vypadá to, že Vogony jsme alespoň protentokrát setřásli, seznam navštívených planet také utěšeně roste. V redakci Stopařova průvodce z nás musejí mít radost, zvlášť jestli už vědí, že jsme dokonce letěli lodí na nekončenně nepravděpodobný pohon, Srdcem ze zlata!

Co budeme dělat my větší?

4. 12. Družinovky:
mladší:	(17.00—19.00)
střední:	(17.00—19.00)
starší:	(18.00—20.00)
11. 12. Oddílovka (16.30—19.00)
14. — 16. 12. Vánoční výprava
18. 12. Vánoční oddílovka (16.30—19.00)

A dále?

12. — 13. 1. Zimní výprava (možná i běžky)
2. 3. Výroční výprava
8. — 10. 3. Divadelní výprava
18. — 22. 4. Velikonoční výprava
1. 5. Sportovní výprava
4. — 5. 5. Divadelní festival (termín se může změnit)
17. — 19. 5. Štítek táborníka
7. — 9. 6. Poklad a voda

Štěně štěká...

Blíží se oddílová Vánoční výprava, kde si navzájem budeme dávat dárky. Každý s sebou prosím přivezte dárek do tomboly, který vlastnoručně vyrobíte. Potom si z tomboly výměnou vytáhnete jiný dárek, který si odvezete domů.

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

V listopadu jsme vzali s sebou na výpravu i rodiče. S jejich pomocí jsme zjistili spoustu zajímavostí o Divoké Šárce.

Ňaf! Ňaf! Ňaf!

Při učení stromů se ptá Týna „A jak se jmenuje ten strom, co na něm rostou bukvice?“ Kdosi: „Bukvic!“

Co budeme dělat my menší?

6. 12.	Schůzka	(17.00—18.30)
13. 12.	Schůzka	(17.00—18.30)
14. — 16. 12.	Vánoční výprava	
20. 12.	Vánoční schůzka	(17.00—18.30)

A dále?

12. 1.	Výprava do ZOO
2. 3.	Výroční výprava
29. — 31. 3.	Výprava na Sázavku
21. — 22. 4.	Velikonoční výprava
17. — 19. 5.	Štítek táborníka
8. 6.	Poklad

Štěně

Výprava s rodiči

Potkali jsme se v sobotu ráno u zastávky Divoká Šárka. Pracovníci VPŘEDu (Výzkumného pracoviště pro řešení evoluce lidstva a dějepisu) byly požádáni správou parku Divoká Šárka o pomoc s vytvářením naučné stezky, která by přibližovala historii šáreckého parku. Pracovníci VPŘEDu se rozhodli pustit se do toho, a na pomoc si přizvali rodinné archeologické týmy. Týmy se vydaly na průzkum Divoké Šárky.

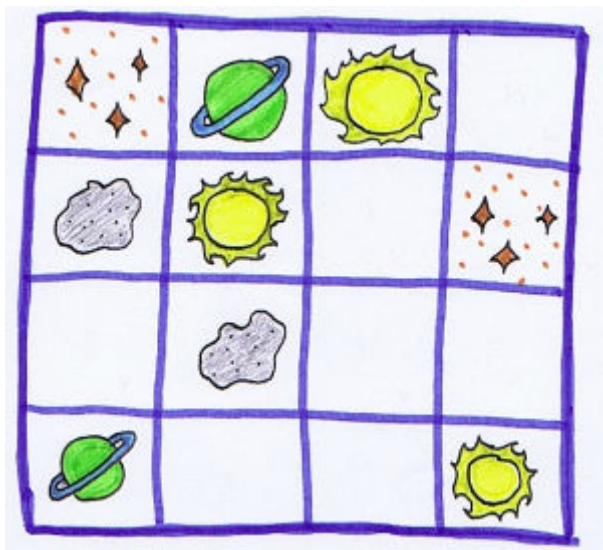

Na několika místech našly pozůstatky dávné lidské činnosti — vykopaly pravěké artefakty (sošku podobnou Věstonické Venuši, hřeben z kosti a lidskou čelist), analyzovaly listy ze staré knihovny, udělaly rekonstrukci hradu Děvína, daly dohromady pověst o Ctiradovi a Šárce, zavítaly na staré cvičiště, poskládaly střepy amfory, vykutaly nástroje z tvrdého podloží a provedly časovou analýzu dat z počítače. Na závěr sestavily časovou osu, na kterou zaznamenaly všechny nálezy a informace k nim. Časové osy se místy u jednotlivých týmů lišily, ale s tím si už pracovníci VPŘEDu poradili. Archeologické týmy obdržely poděkování a drobný dárek a všichni se těší na postavení naučné stezky po Divoké Šárce.

Prosinec

Ve vesmíru se vyskytuje spousta hvězd, planet, meteoritů a vesmírného prachu. A každá z těchto věcí má své místo, stejně jako ho má v této tabulce. V každém řádku a sloupci může být každý vesmírný objekt právě jednou. Až zaplníš celou tabulku, přijď to ukázat Majdě nebo Týně — určitě ti přiletí nějaký ten bod do bodování!

Pejsek

Osmičková spojka a smyčka

Minule jsme se podívali na rozdíl mezi vůdcákem, dubákem a ujajákem. Když už jsme v tom, tak si rovnou osvěžíme rozdíl mezi osmičkovou spojkou a osmičkovou smyčkou. Připraveni?

Osmičková smyčka je **smyčka**. Tudíž tvoří smyčku. A smyčka je to, co nás zajímá, když ji vážeme. Třeba při navazování lana ke stromu při slaňování. Stačí nám na ni **jedno** lano.

Osmičková spojka je **spojka**. Slouží ke spojení **dvou** provazů. Po zatížení se lépe rozvazuje než očkové spojky z minulá (dubák a ujaják), takže je využívanější.

Kdo ukáže Elišce osmičkovou smyčku a osmičkovou spojku, získá 2 body do bodování.

Cestopis z Ukrajiny

pondělí 27. srpna

Budík nám zvonil v 6.30, venku ale pršelo a byla strašná mlha, takže jsme ho rádi posunuli až na osmou. V osm to ale nebylo lepší, tak jsme se nasnídali a holky z menšího stanu se brzy přesunuly do toho většího, kde jsme hráli Bang.

Po dvou hrách to venku začalo vypadat lépe, takže jsme vylezli ze stanu a k obědu si uvařili jednu z přebývajících teplých večeří, na čemž jsme se domluvili (bez ohledu na počasí) již předchozí večer. Po obědě jsme sbalili mokré

stany a vyrazili směr „Petříček“ — Petros, druhou nejvyšší horu Ukrajiny. Cesta zezáčátku utíkala velmi rychle, brzy se ale terén začal prudce zvedat. Po chvíli jsme si všimli, že i přes horší počasí za námi do kopce šplhá někdo další. Osoba nás dohnala během naší pauzy — ukázalo se, že jde o Čecha (nejspíš toho samého, kterého jsme potkali hned druhý den, jak jsme si později uvědomili), tak jsme si trochu popovídali. Brzy jsme ale všichni opět vyrazili do kopce.

Výstup na Petříčka byl téměř horolezecký výkon. Předháněli jsme se s naším českým kolegou, uhýbali sestupujícím seshora a místy umírali. Po cestě jsme se dost roztrhali, ale nakonec jsme všichni úspěšně vylezli až nahoru, kde jsme

nalezli dalších pár cestovatelů, poněkud zchátralou kapličku a spoustu koní. Poslední jmenovaní se ukázali jako největší kámen úrazu. Jeden z nich byl opravdu neodbytný — nejprve se nám snažil sežrat svačiny, popotahoval nám batohy a nakonec dokonce kousl Vosu do ramene (a Vosa tam prý potom měl pěknou modřinu).

Nakonec nás ho zbavila neohrožená Májka, ale protože jsme se přece jen trochu báli, utekli jsme posvětit kus pod

vrchol. Po jídle jsme pokračovali v sestupu — našim dalším cílem bylo slézt z poloniny ve vesnici Kvasy, tam si pokud možno dát kvas, a vydat se na další poloninu.

Cesta byla celkem příjemná, žádné šílené klesání. V jednu chvíli se nám ztratila značka, takže jsme vytasili mapu a Štěpán se mezitím vydal po jedné z možných cest dál, aby se po ní podíval. Po chvíli se nám snažil výsledek vysílat morseovkou, ukázalo se ale, že je jednodušší na sebe na tuto vzdálenost křičet. Nakonec jsme zvolili menší pěšinu, která se ukázala jako správná volba, a po cestě opět narazili na našeho krajana.

Pěšinka nás dovedla až na poměrně frekventované rozcestí — nejspíš na to měly vliv nedaleké vesnice, které byly odtamtud hezky vidět. Po chvíli zkoumání rozcestníku a láném rozhovoru s místními jsme se dozvěděli, že zjevně všechny cesty vedou do Kvasů, tak jsme vyrazili po té nejvíc dolů. Pan Čech, jdoucí stejným směrem, nám ještě poradil „brutální zkratku, ale značenou v mapě“, takže jsme si cestu o kousek zkrátili. Po nějaké době jsme sklesali na louku se salašemi, kde jsme se několikrát zastavili z důvodu kochací pauzy. Přešli jsme ji a vlezli do lesa, který nám značně připomínal ty české.

Začalo se připozdívat, takže jsme brzy po vstupu do lesa začali hledat místo na spaní. Pátrací tým nakonec objevil

skvělé místo na loučce s pramínkem nad turistickým přístřeškem. Navečeřeli jsme se, po večeři se omyli v pramínku, dali si čokoládu a jen co se setmělo, tak pozorovali hvězdy, což nám ale trochu komplikoval jasný měsíc. Když už jsme se chystali zalézt do stanů, zpozorovali jsme nahoře na hřebeni několik divných světél, která se velmi rychle pohybovala. Vytvořili jsme několik teorií, od cyklistického závodu až po šílenosti, když se ale světla začala přibližovat, trochu jsme se zalekli. Brzy se ke světlům přidal i hluk a nakonec jsme dost vyjevení pozorovali, jak po cestě pod námi projelo pět vojenských jeepů. S tímto zážitkem jsme zalezli do stanů a brzy usnuli.

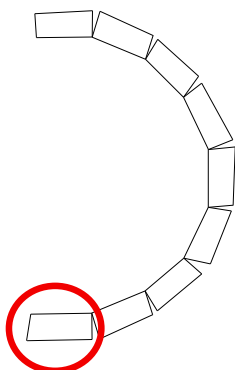
Který je to portrét?

V minulých číslech Pejska jsme zjišťovali, od koho dostáváme tajemné dopisy. Na základě informace z minulého Pejska jsme dostali indície k tomu, kde máme hledat portrét odesílatele. Pod deskou lavičky na Petřském náměstí se však nenacházel jeden portrét, ale hned čtyři různé náznaky obličejů. Který z nich to je?

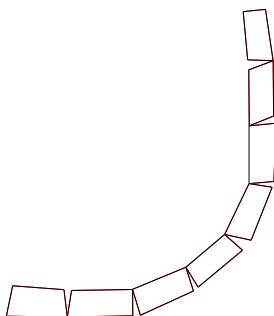
Nalezené portréty jsem rozvěsil po klubovně i se správnými odpověďmi z minulých Pejsků. Na každém portrétu je písmeno a číslo. Číslo s písmenem na jednom z portrétů naznačuje obě předchozí odpovědi. Který je ten správný?

Odpovědi hlaste Štěpánovi.

Minule jsem vás prosil o přinesení výše zmíněného portrétu. Všem co ho přinesli nebo se o to pokusili srdečně děkuji. Pro ty, co portrét nemohli najít, příkládám nákres rozmístění laviček na Petřském náměstí s řešením.

Pod prknem
sedadla lavičky

VÁNOČNÍ SCHŮZKA 18.12.

**S sebou povinné věci,
případně hudební nástroj.**

Pečení 1987

retro kronika

Měli jsme sraz v 14:30 před školou v Truhlářské. S sebou jsme měli mít: cukr, strouhané ořšky, máslo, piškoty atd. Měli jsme jít do kuchyňky, ale byla rozkopaná. Tak nám Zdena dovolila, že můžeme jít k ní domů. Doma jsme všechno vybalili z tašek a vzali si zástěru. Začali jsme zadělávat oříškové těsto. Tereza ho promíchávala. Zatím vedle dělali těsto linecké. Udělané těsto jsme vyváleli a vykrajovali jsme různé tvary. Potom jsme je dali do trouby. Z oříškového těsta jsme udělali rohlíčky. Šly těžko, protože se lámaly. Když jsme to vyndali z pece, bylo to dobré. Potom jsme začali dělat vosí hnízda. Zdena začala válcem rozválcovávat piškoty. Každý si to zkusil. Umělou formičku jsme vycukrovali, udělali jsme kuličku z těsta, dali jsme ji do formičky, prstem jsme udělali díru a dali jsme do ní náplň. A tak jsme pokračovali. Když jsme uklidili, tak nám Zdena dala na cestu od každého aspoň jeden. A tak jsme se rozloučili.

přepsáno doslovně, zapsala Tereza

Stohánek

místa v okolí tábora

Se středními jsme tam letos přespávali na puťáku. . . pamatujete? Stohánek býval z části dřevěným a zčásti skalním hradem, byl pojmenován podle vrchu Stohu, na kterém stával. Vchod na horní plošinu hrádku umožňovala spára ve skále zavíraná dveřmi na závoru. V patnáctém století ho zde postavili Vartenberkové, kteří vlastnili okolní kraj.

Zanedlouho ho odkoupil Zdeněk z Valdštejna, který touto dobou získal také hrad Děvín. Stohánek nebyl oproti Děvínu tak důležitý, tedy byl i nechráněný — po pár letech ho

zničila lužická vojska. Hrad zůstal v troskách. Až v osmnáctém století se zde zřídila poustevna, která fungovala zhruba 13 let. Z této doby také pochází ony „světničky“ ve kterých spáváme, poutníci si je vytesali. Stohánek použila ve své povídce „Poslední poustevnice“ Karolína Světlá, tak kdybyste se o něm chtěli dozvědět trochu více...

Vedoucí starších:

Eliška: 728 467 049

Jenda: 799 790 244

Samara: 733 210 214

Vosa: 720 368 688

Vedoucí mladších:

Májka: 725 807 853

Sára: 728 739 631

Vydal T. O. Vpřed pro vlastní potřebu.

tovpred.ctrnactka.cz